

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 133. Viri Apostolici in Congi Regnum a Lusitaniæ Rege missi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](#)

Sæc. XVI. menit auxilium imploratus, qui classem
 A.C. 1516. quantocius instrui curavit, eidemque Di-
 dacum Veram præfecit, qui secundis ve-
 lis Algerium appulsus est. Attamen
 cum improviso prorsus consilio copias
 suas in quatuor divisisset agmina, simul
 ab omni parte urbis mænia aggressurus,
 quamplurimis suorum desideratis, a Tur-
 cis undique propulsatus in Hispaniam u-
 nacum funestis exercitus sui penitus de-
 leti reliquiis remigare compellebatur.
 Pontifex afflito Cardinali consolationem
 allaturus perscripsit. Datæ sunt hæ li-
 teræ die secunda Novembris, Anno Pon-
 tificatus sui quarto.

Bemb. l. 13.
 sp. 24.

Maffei l. 6.

§. CXXXIII.

*Viri Apostolici in Congi Regnum
 a Lusitaniæ Rege missi.*

Sub idem tempus Emanuel Lusitaniæ Rex propagando fidei Christianæ stu-
 dio vehementer accensus, nil intenta-
 tum inausumque reliquit, ut ad remotis-
 simas Barbarorum regiones fidei Catho-
 licæ lumen inferret. Igitur cum intelli-
 geret, in Æthiopia Congi Regnum novis
 indies incrementis Evangelii præceptis
 illustrari, ut opus præclare institutum,
 felicius absolveret, Sacerdotes sanctitatis
 opinione illustres ad Alphonsum Congi
 Regem unacum sacris precationum libel-
 lis

lis transmisit. Evidem Rex eo tempore, quo Viri Apostolici ad venerant, contra quosdam Principes Regis stipendiarios, qui ab illo defecerant, bellis implicitus aberat, sepositis tamen armorum curis Sacerdotes summo honore exceptit, ac bello ex sententia confecto redux illos haud vulgaribus amoris eximii signis, gratisque cumulavit. Hic Princeps Lusitanum quoque Regem tanta submissione ac fide venerabatur, ut saepe diceret, *se Ofor. l. 10.*
nullam esse de rebus humanis voluptatem *fol. mili 297.*
percepturum, antequam in Lusitaniam veni- *col. 2.*
ret, ut ad Emanuelis pedes provolutus, illi
se totum addiceret. Quod enim caelpii lu-
mine frueretur, verum Deum coleret, atque
ad immortalem vitam adspiraret, id totum
esse Emanueli Regi clarissimo ac sanctissimo
in acceptis reserendum. Eodem anno, ut
fertur, Franciscus Galliarum Rex misso
ad Emanuelem Legato petebat, ut se so-
cietatis foedere adversus Hispaniae Re-
gem conjungeret; cui Emanuel sic re-
spondit, Mihi Regis Christianissimi voluntas
semper fuit gratissima & omnia, quae salva-
side, & Christiani Regis officio possum,
caussa illius libentissime faciam. A bellis
tamen, quae Christiani Principes inter se ge-
runt, vehementer abhorreo: mihi namque in
animo est, Saracenis, si possem, perniciem,
& interitum machinari: Christianis vero

N 3 Princi-

Sæcul. XV. *Principibus pia consilia, & animorum con-*
A.C. 1516. *cordiam precor.*

§. CXXXIV.

*Elisabethæ Lusitanorum Reginæ
beatificatio.*

*Spond. ad
hunc ann.*

n. 9.

*Hist. de Coife,
Annal. mi-
nor.*

Papa Emanuelis Lusitanæ Regis stu-
diui, quo hic Christi Regnum dila-
tare adlaborabat, pluribus ad eum datis
literis commendans etiam hoc anno con-
cessit, ut Equitum S. Jacobi Magiste-
riuum, cui vellet, conferret. Præterea i-
dem Pontifex ad ejusdem Regis preces
decrevit, ut Elisabethæ, quæ Dionysii
Lusitanæ Regis uxor vidua die quarta
Julii Anno trecentesimo trigesimo sexto
supra millesimum in Sanctitatis fama o-
biit, honoribus, Beatis reddi consuetis,
publice celeretur, ejusque dies festus
tam in Missa, quam divino officio, in ur-
be ac Dioecesi Coimbricensi celebraretur.
Eandem postea Urbanus VIII. inter San-
ctas celebri ritu retulit Anno Domini mil-
lesimo sexcentesimo vigesimo quinto.

§. CXXXV.

*Philippus Benitius Beatorum fastis
adscriptus.*

Annal. Serv. sent. 3.1.6.c.1 Eandem Beatificationis, ut vocant, gra-
tiam indulxit Leo Pontifex Fratribus
&